

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - e-mail: hk@laserdisken.dk

Aalborg 16/4-2007

Til Folketingets Retsudvalg
Folketinget
1147 København K

Ang. forslagene til Retsudvalget den 12/4-2007

Kulturudvalget og Erhvervsudvalget orienteres med kopi

Jeg anmoder om, at dette indlæg følger med de fire forslag til Justitsministeren. Indlægget er foranlediget af to undersøgelser, der umiddelbart efter mit foretræde er offentliggjort i hhv. Børsen og Berlingske, og som har forbindelse til de fire forslag.

Berlingske, 14/4-2007: Dansk retsvæsen blandt Europas billigste

På mødet gættede jeg på, at den mundtlige forhandling i kæremål er afskaffet af sparehensyn. Det er lykkedes at gøre dansk retsvæsen meget billigt, men det er også klart, at det er gået ud over kvaliteten. Der er naturligvis en sammenhæng mellem de forkerte kendelser mod anparts-selskabet, der blev stævnet ved en fejltagelse, uden at nogen i fogedretten opdagede det, og det faktum, at der ikke blev afholdt ét eneste retsmøde i sagen. Det er også klart, at dommerne i Vestre Landsret ikke havde den fornødne tid til at læse mit skriftlige indlæg. De første 7 linier redegør for fejlen, og et simpelt check på www.cvr.dk afslører, at de påståede ulovlige handlinger slet ikke var foretaget af det sagsøgte selskab. Man får ofte, hvad man betaler for!

Børsen, 13/4-2007: Danskere betaler de højeste priser

År efter år konkluderer diverse undersøgelser, at danskere betaler de højeste priser i EU, fordi der ikke er reel konkurrence. Konkurrencestyrelsen har konkluderet, at den manglende konkurrence skyldes, at leverandørerne dikterer priserne (Politiken, 26/5-2000 - tidligere sendt til udvalget). I nærværende undersøgelse efterlyser Forbrugerrådet øget udenlandsk konkurrence.

Politikerne bør være klar over, at producentorganisationernes særlige beføjelser til at chikanere deres konkurrenter (eksempelvis Laserdisken) såvel som deres egne forhandlere (eksempelvis Axel Music) naturligvis medfører, at ganske få forretninger er indstillet på at leve med den chikane, som import fra udlandet fører med sig.

Der er en sammenhæng mellem leverandørernes privilegier og den manglende konkurrence. Jeg tillader mig i den forbindelse at gennemgå nogle af de ting, jeg har skullet finde mig i de sidste 21 år, alene fordi jeg handler med udenlandske leverandører.

Aalborg den 16. april 2007

Hans Kristian Pedersen

Aalborg 16/4-2007

Til Folketingets Retsudvalg
Folketinget
1147 København K

Svar til Tom Behnke - og særlig redegørelse for konkurrenceproblemet

Svar til Tom Behnke - og om forskellen på dommerfejl og mangler i lovgivningen

Tom Behnke var interesseret i at vide, om det bevissikrede regnskabsmateriale blev udleveret til rekvirenterne af byretten.

Svaret er: Ja!

Det blev kæret, og jeg bad om, at min kære fik opsættende virkning.

Det blev afslået på stedet, og regnskaberne blev udleveret til rekvirenterne.

Dommerfejl kan man ikke gardere sig mod politisk - men I kan give adgang til at rette dem!

Jeg forstår Tom Behnkes overraskelse over fremgangsmåden, idet det fremgår af bemærkningerne til loven, at udlevering af indsamlet materiale bør afvente et eventuelt kæremål.

Dorete Bager, der bestyrer fogedretten i Aalborg, har nogle usædvanlige standpunkter og handlingsmønstre, og hun har ved flere lejligheder gjort mit liv besværligt, men jeg vil godt understrege, at jeg ikke opfatter Dorete Bager som et *politisk* problem. Hun er *mit* problem.

Det er derimod et *politisk* problem, at jeg ikke længere har adgang til at få rettet Dorete Bagers fejl i et kæremål, fordi jeg i dag - i modsætning til tidligere - er afskåret fra bevisførelse i kæremål. Retsvæsenet burde netop adskille sig fra en fodboldkamp ved, at man kan få rettet dommerfejl, inden de får alvorlige konsekvenser. Politisk kan man sikre, at en dommerfejl bliver rettet - eller i det mindste behandlet - i en appelinstans. Derfor forslag nr. 4.

Jeg løb også ind i Dorete Bager, da hun i 1997 gav Told & Skat adgang til at tvangsinddrive så mange penge, at det ville have lukket min forretning. Jeg havde tilbageholdt moms, fordi Told & Skat skyldte mig endnu flere penge, hvilket der verserede en strid om ved Østre Landsret. Dorete Bager gav Told & Skat medhold, idet hun valgte at se bort fra mit krav. Min forretning ville være lukket, hvis ikke jeg havde haft adgang til at få behandlet min sag af dygtigere dommere i Vestre Landsret i et kæremål med den nødvendige bevisførelse.

Det *politiske* problem er den manglende ret til bevisførelse i et kæremål i dag.

Det er også sandsynligt, at ensidig påvirkning af en fogeddommer uden den anklagedes gennemøle forøger risikoen for, at dommeren træffer en forkert afgørelse. Jorden er jo heller ikke flad, selvom det umiddelbart ser sådan ud. Kontradiktion er et vigtigt princip.

Personligt forstår jeg godt, at Dorete Bager faldt for Johan Schlüters manipulation: "Se her, der står i loven, at man ikke må importere film fra tredjelande, men man kan se på Laserdiskens hjemmeside, at Laserdisken sælger mange film, der er importeret fra USA".

Problemet er alt det, som Dorete Bager *ikke* fik at vide, men som jeg kunne have fortalt hende, både om faktiske forhold og om loven. Derfor forslag nr. 3.

Danskere betaler de højeste priser

Jeg er klar over, at politikerne ikke vil blande sig i konkrete verserende retssager, og at der er en risiko for, at et foretræde kan forveksles som et forsøg på at få politikerne til at gribe ind i en konkret sag. Jeg håber, at det ikke er tilfældet her. Forslagene får netop ikke betydning for de verserende retssager. Jeg gik først til Retsudvalget efter Vestre Landsrets kendelse.

Mit vigtigste budskab er, at I politikere skal være opmærksom på, at der er en sammenhæng mellem jeres lovgivning og det samfund, vi alle sammen kommer til at leve i.

Hvorfor betaler danskere de højeste priser?

En af årsagerne er, at leverandørerne fastsætter priser og samhandelsvilkår. Det er der ikke noget nyt i. Konkurrencestyrelsen konkluderede dette allerede for syv år siden, jfr. Politikens artikel den 26. maj 2000: *“Butikspriser 33 mia. for høje”* (tidligere fremsendt):

“Rapporten udpeger de store leverandører af varer som den store synder, når det gælder om at aflive konkurrencen. Knap hveranden vare sælges uden reel pris-konkurrence, fordi leverandøren bestemmer prisen. I mærkevarebutikker bestemmer butiksejeren kun prisen på 5 procent af sine varer.”

Underoverskriften i fredagens udgave af Børsen lyder (13/4-07):

“Konkurrencestyrelsen efterlyser mentalitetsændring i mange brancher og mere udenlandsk konkurrence til gavn for de danske forbrugere.”

Konkurrencestyrelsen har ret i sin vurdering, men lovgivningen og ministeriernes adfærd er til hinder for mere udenlandsk konkurrence.

Der kommer netop ikke konkurrence fra udlandet, så længe de danske leverandører har frie hænder til at chikanere både deres forhandlere og importørerne. Senest har de tillige fået mulighed for at ransage både konkurrenter og forhandlere næsten efter behag. Dorete Bager har meddelt: Så længe Laserdisken foretager import, anser hun det for rimeligt, at branchen får adgang til Laserdiskens regnskaber, så den på den måde kan kontrollere, om mine foranstaltninger til at undgå *påstået ulovlig* parallelimport er gode nok. Hun har derimod ikke set på, om videobranchens fortolkning af loven er den eneste eller den rigtige.

I praksis oplever man endvidere som uafhængig forhandler - dvs. importør - at ministerierne i konkrete tilfælde næsten altid støtter leverandørerne, når de jager importørerne.

Når det er så belastende og tidskrævende hele tiden at skulle forsvare sig, er det naturligt, at de fleste forhandlere vælger at følge leverandørernes regler - med højere priser til følge.

Prisen for at være uafhængig forhandler og importør!

Da Laserdisken åbnede i 1985 med salg af Laserdisc, der var et bedre videosystem end VHS, var det nødvendigt at handle med England. Laserdisc var det eneste videosystem, der viste film i det korrekte widescreen-format, men Laserdisc kunne ikke købes i Danmark. Den danske videobranche tjente flere penge ved at holde fast i videokassetterne.

Prisen for min drøm som seriøs filmformidler er et liv med chikane og retssager, for jeg trodser de danske leverandørers vigtigste forbud: *Jeg handler med udlandet!*

Her følger en gennemgang af nogle af de chikanerier, jeg og mine kolleger har været udsat for:

- a) Chikane og pression mod anmeldere af importerede videofilm
- b) Samordnet praksis, kollektive leveringsnægtelser og prisdiskrimination
- c) Grundløse anmeldelser for afgiftssvindel (Told & Skat)
- d) Grundløse anmeldelser for overtrædelser af Filmloven (Politiet)
- e) Ransagninger baseret på en tvivlsom fortolkning af ophavsretsloven (Fogedretten)

a) *Chikane og pression mod anmeldere af importerede videofilm*

Aalborg Stiftstidende, januar 1986 (Ole Andersen):

Aalborg Stiftstidendes videoanmelder Ole Andersen var så begejstret for Laserdisc-systemets kvalitet, at han anmeldte en laserdisc i hver af de ugentlige spalter sammen med de faste anmeldelser af de danske distributørers videobånd. Johan Schlüter kontaktede Ole Andersen og forsøgte at bilde ham ind, at de anmeldte Laserdiscs var ulovlige, idet jeg ikke havde fået rettighedernes tilladelse til at importere. Ole Andersen afviste dog dette forsøg på pression.

Ekstra-Bladet, november 1998 (Nicolas Barbano):

Nicolas Barbano anmeldte dvd-plader, der i 1998 i sagens natur var importerede, da der stadig var mere salg i videobånd på det tidspunkt. Det førte til trusler fra advokat Johan Schlüter om at blive udelukket fra presseforestillinger. Nicolas Barbano afviste dette forsøg på pression.

Troldspejlet (Jakob Stegelmann):

Jakob Stegelmann har fortalt, at han engang overvejede at medtage Laserdiscs i Troldspejlet, men han frygtede, at det ville gå ud over samarbejdet med den danske filmbranche, som programmet er afhængigt af. Laserdisc-mediet har aldrig været omtalt i Troldspejlet - eller DR.

b) *Samordnet praksis, kollektive leveringsnægtelser og prisdiskrimination*

Sagsanlæg og leveringsnægtelser er de mest benyttede metoder. Leveringsnægtelser vedtages kollektivt ved afstemning, så alle medlemmer af Foreningen af danske Videogramdistributører (FDV) er forpligtet til at nægte levering til den ramte butik. Det ventes, at videoforretningen derefter vil lukke indenfor 3 måneder. FDV dikterer også salgspriserne.

Beslutningen om leveringsnægtelse mod Laserdisken blev vedtaget med almindeligt flertal efter forslag fra foreningens advokat på et møde den 30. januar 1992.

I et enkelt tilfælde er det med Konkurrencestyrelsens mellemkomst (efter 2 år og en snes breve) lykkedes at få besøg af en sælger for Sandrew-Metronome, hvorefter Laserdisken fik tilbudt at købe film - til udsalgspris uden mulighed for at tjene penge på et salg. Sandrew-Metronome har udtalt til PC World, at prisdiskrimination er almindeligt overfor forhandlere, der også importerer film. I branchen er det almindeligt kendt, at andre leverandører "glemmer" at give rabat eller sender forkerte varer eller holder varer tilbage, indtil importen er indstillet.

Jeg har valgt at handle via mellemlandere, men jeg har mistet både danske og udenlandske leverandører, efter at de har været udsat for påbud om ikke at levere til mig. Derfor er det vigtigt at holde leverandørerne hemmelige, og derfor jagter FDV disse oplysninger.

c) *Grundløse anmeldelser for afgiftssvind*

I 1993 anmeldte advokat Johan Schlüter adskillige konkurrenter i musik- og filmbranchen til Told & Skat for "ulovlig virksomhed". Det blev ved et tilfælde opdaget af Olga Musiks direktør Birger Hansen, som gik til Aarhus Stiftstidende med historien (se bilag).

Jeg blev anmeldt for at undlade at betale grammofonpladeafgift af laserdisc, selvom laserdisc et filmprodukt. Det er i strid med EU-retten at opkræve afgift af laserdiscs uden at opkræve en tilsvarende afgift af film på videobånd.

Selvom jeg forinden havde fået Told & Skat til at undersøge afgiftsforholdene med det resultat, at laserdiscs var afgiftsfri ligesom videobånd, førte anmeldelsen til, at en medarbejder i Told- og Skatteregion Aalborg fra den 17. september 1993 pålagde mig at betale afgift.

Det kastede mig ud i et næsten 7 år langt sagskompleks.

Jeg fik medhold i Momsnævnet den 26. oktober 1994.

Min modregning i moms accepteredes af Vestre Landsret den 20. januar 1998.

Jeg fik tilkendt erstatning den 15. juni 2000.

d) Grundløse anmeldelser for overtrædelse af Filmloven

I sommeren 2000 overtalte FDV på baggrund af filmloven politiet til at foretage ransagninger og beslaglæggelser hos en række butikker, der importerede dvd-plader. FDV lagde ikke skjul på, at formålet var at standse parallelimport, som de opfattede som en "udhuling af deres forretningsområde", selvom de godt vidste, at importen var lovlig. De butikker, der blev udstillet i TV-avisen som storforbrydere, opgav deres import for at undgå mere vrøvl med FDV.

Laserdisken var på det tidspunkt allerede blevet anmeldt af FDVs advokater flere gange for ikke at overholde den bekendtgørelse, som videbranchen havde udarbejdet sammen med kulturministeriet, og som indeholdt særligt skrappe krav til importører.

Jeg overholdt filmloven, men nægtede at bukke under for den chikane, som lå i bekendtgørelsens særlige diskriminerende regler for importører.

Politiet i Aalborg opgav sagen, men FDV fik via gentagne anmeldelser presset politiet i København til at rejse tiltale. Jeg blev tiltalt ved Københavns byret den 19. maj 1999.

Jeg anlagde sag mod kulturministeriet med påstand om bekendtgørelsens ugyldighed. For Højesteret begærede jeg sagen forelagt for EF-domstolen, og herefter indgik kulturministeriet forlig, der indebar, at jeg slap for de diskriminerende krav.

Jeg blev endelig frifundet ved dom den 25. januar 2007.

e) Ransagninger baseret på en tvivlsom fortolkning af ophavsretsloven

Den fortolkning af ophavsretsloven, der ligger til grund for ransagningerne, er både i strid med det bagved liggende EU-direktiv, af EU-kommissionens opfattelse af konkurrencereglerne og af den fortolkning, der blev forklaret Kulturudvalget, da loven blev vedtaget i 2002.

Dorete Bager har ikke opdaget, at striden reelt handler om FDVs nye fortolkning, som forsøges smuglet ind ad bagvejen via fogedretten som om, det er den eneste og den rigtige fortolkning. Dorete Bager har meddelt, at selvom specialimport ikke er omfattet af sagsanlægget, bør FDV have adgang til mine regnskaber, så længe jeg foretager specialimport, fordi hun ikke tror på, at jeg kan skelne mellem specialimport og parallelimport, når FDV ikke selv vil fortælle, hvilke film de har rettigheder til - hvilket hun iøvrigt synes er i orden, at de ikke vil.

Kulturministeriet har valgt at støtte FDVs nye fortolkning og meldt ud med en påstand om, at specialimport er ulovligt. Det har gjort det både nødvendigt og muligt for mig at lægge sag an mod kulturministeriet, men så får vi i det mindste en autoritativ fortolkning af loven.

Konklusion: Min drøm om at formidle film har sammen med nødvendigheden af at *importere* film ført til mere end 15 år med retssager og mere end 21 års chikane fra FDVs advokat. Men jeg lever med og løser mine egne problemer. Henvendelsen skal ikke misforstås som et råb om hjælp til mig personligt. Det er et forsøg på at forklare nogle problemer og en sammenhæng.

Det kan ikke undre, at danskere betaler de højeste priser, når lovgivningen i den grad favoriserer de danske leverandørorganisationer, og når den til enhver tid siddende regering altid støtter de store leverandører mod importørerne - konkret har justitsministeriet (politiet) og skatteministeriet og kulturministeriet på skift støttet FDVs jagt på importørerne.

Aalborg den 16. april 2007

Hans Kristian Pedersen

Vedlagte bilag:

De aktuelle avisartikler

- 1) Berlingske: Dansk retsvæsen blandt Europas billigste, 14/4-2007
- 2) Børsen: Danskere betaler de højeste priser, 13/4-2007

a) Chikane og pression mod anmeldere

- 3) Nicolas Barbano om trussel om udelukkelse fra presseforestillinger, 17/11-1998

c) Grundløse anmeldelser for afgiftssvindler

- 4) Johan Schlüters anmeldelse af konkurrenterne til IFPI, 22/4-1993
- 5) Århus Stiftstidende: Små musikimportører chikaneres af de store
- 6) Aalborg Stiftstidende: Afgift på cd-plader er ulovlig, 29/10-1994
- 7) Aalborg Stiftstidende: Laserdisken stævner Skatteministeriet, 16/7-1996
- 8) Aalborg Stiftstidende: Momsen kan holdes tilbage, 20/11-1997
- 9) Aalborg Stiftstidende: Told & Skat tabte retssag, 20/6-2000

d) Grundløse anmeldelser for overtrædelse af Filmloven

- 10) Aalborg Stiftstidende: Laserdisken vs. loven, 9/2-2000
- 11) Politiken: DVD-film beslaglagt, 27/7-2000

Tidligere fremsendte bilag

- 12) Politiken: Butikspriser 33 mia. for høje, 26/5-2000
- 13) Aalborg Stiftstidende: Laser-Pedersens private krig, 8/2-1995

"Laser-Pedersens private krig" er mere end 12 år gammel, men allerede i 1995 havde jeg været udsat for lidt af hvert. Siden har jeg ikke oplevet én eneste dag uden at være involveret i en retssag. På grund af min import bliver jeg behandlet som en videopirat - og den danske lovgivning giver i vid udstrækning leverandørorganisationerne lov til det.